

Arrest

nr. 295 330 van 11 oktober 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 19 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. SOENEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 10 oktober 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 27 augustus 2020, op 14 januari 2021 en op 15 februari 2021.

1.2. Op 25 februari 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. X van 16 juni 2022 weigerde ook de Raad verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Verzoeker dient op 5 augustus 2022 een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal verklaart dit (eerste) volgend verzoek op 7 december 2022 niet-ontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Syrisch staatsburger, Arabier en soennitisch moslim. U bent op (...)1990 geboren in het dorp Sheikh Idriss, in de regio van Saraqeb van de provincie Idlib.

U ging in Aleppo naar de middelbare school en werkte daar in uw vrije dagen samen met uw neef M. S. A. die aannemer was in de elektriciteit. In deze periode verbleef u in Aleppo in een huurwoning die u deelde met uw neef.

In 2010 was u met vrienden aan het wandelen in de omgeving van de universiteit van Aleppo. Eén van uw vrienden probeerde een kleine zak met vuilnis weg te gooien, maar deze kwam per ongeluk terecht op een officier van de inlichtingendiensten in burger. De officier viel jullie hierop verbaal aan, waarna een gevecht ontstond tussen de officier en uw vriendengroep. Jullie waren zich toen nog niet bewust van de functie van deze persoon. Tijdens dit gevecht zou ook een elektriciteitskabel gesneuveld zijn. Uiteindelijk werd u samen met uw vrienden gearresteerd en naar het politiekantoor van Jabal Sam’an in Aleppo gebracht. Twee van uw vrienden werden dezelfde dag nog vrijgelaten, omdat zij niet zouden hebben deelgenomen aan de gevechten. Uzelf en twee andere vrienden werden beschuldigd en opgesloten omwille van het plegen van een aanslag tegen een bediende van de overheid en het vernielen van openbare eigendom.

Na deze beschuldiging zat u vijf jaar vast in de centrale gevangenis van Aleppo. U kwam vrij in juni 2015. Omdat u uw legerdienst nog niet had gedaan, werd u na uw vrijlating onmiddellijk naar het leger gestuurd. U werd opgesteld aan de frontlinie, waar u moest vechten voor de Vierde Divisie. Na zeven dagen kon u echter ontsnappen via de hulp van uw neef, M. S. A., die bij de oppositiegroep Feilq Al Sham zat. Hij slaagde erin om de oppositiegroep Jabhat Al Shamiyah die in Aleppo aanwezig was te contacteren. Zij hielpen u ontsnappen en vroegen u in ruil uw wapen aan hen te geven en informatie te geven over het leger en de officieren van de gevangenis.

Na uw desertie uit het leger zou u een maand bij Jabhat Al Shamiyah in Al Ferdous, meer bepaald bij de Liwa Al Tawhid, gebleven zijn. U werd toen meermaals ondervraagd over de gevangenis en het leger. Daarnaast volgde u daar lessen die u dienden te overtuigen om zich bij hen aan te sluiten.

Nadat u Jabhat Al Shamiyah na een maand verliet en terugkeerde naar Sheikh Idriss, zou u nog een viertal keer terug gekeerd zijn naar Jabhat Al Shamiyah in Al Ferdous om te zien of u hen informatie kon geven over nieuwe deserteurs die daar waren aangekomen. Indien u had kunnen zeggen dat zij mensen gedood hadden of gevochten hadden tegen de oppositie, zouden zij waarschijnlijk geëxecuteerd worden door Jabhat Al Shamiyah.

In Sheikh Idriss zelf zou u vrijwilligerswerk gedaan hebben voor Shafak, een organisatie die verbonden was aan de oppositiegroepering Feilq Al Sham. Shafak zou een Turkse organisatie zijn die door Feilq Al Sham geholpen werd voor de organisatie van hun voedselbedeling in uw regio. U beweert enkel voedselpakketten uitgedeeld te hebben in samenwerking met Feilq Al Sham.

In 2017 raakte u gewond bij een bombardement op uw huis. In hetzelfde jaar zou u gehuwd zijn met I. S. A., de dochter van uw neef.

U verliet Syrië in de zevende of achtste maand van 2019 omwille van het oprukken van het regime naar uw regio. U kwam aan in België in oktober 2019 en diende hier op 10 oktober 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw eerste verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: Belgische medische documenten, een kopie van een uittreksel uit het Syrisch rijksregister, een kopie van een pagina uit uw familieboekje, kopieën van enkele pagina’s uit het familieboekje van uw vader, een video van u zelf bij Jabhat Al Shamiyah, en een video die de omstandigheden van uw familie in het vluchtelingenkamp aantoont.

Op 28 februari 2022 werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u geen zicht bood op uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw komst naar België, en uw activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België – een periode die de volledige duur van het Syrisch conflict omhelst. U diende beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 28 maart 2022. De beslissing en motivering van het CGVS werden bevestigd door de RVV in een arrest van 16 juni 2022. Zonder het land te verlaten, diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in op 5 augustus 2022. In dit verzoek haalt u aan dat u niet begrijpt waarom u een negatieve beslissing kreeg en dat u naar

de ambassade ging om te kijken of u een paspoort kon krijgen, waar uw identiteitskaart werd gevraagd. Op het consulaat zou men gezegd hebben dat u een identiteitskaart hebt gehad, maar dat die inderdaad door de gevangenis van Aleppo in beslag werd genomen. Er werd u toen een bewijs van uw verblijf hier in België gevraagd en een uittreksel van de burgerlijke stand in Syrië, dat u via uw familie verkreeg. De ambassade constateerde toen dat u deserteur bent, en stelde u voor de procedure voor regularisatie op te starten zodat u amnestie zou kunnen krijgen. Omdat de boete die u zou moeten betalen erg duur was, heeft u deze procedure niet opgestart en haalde u enkel uw paspoort af. Nog stelt u dat u het Syrisch regime vreest omdat u een deserteur bent. U vermeldt verder dat uw neef aan vaderskant en andere familieleden zouden zijn verdwenen, waaronder uw schoonbroer. U weet niet of zij dood of levend zouden zijn. Nog stelt u schrik te hebben van bombardementen en dat u medische problemen zou hebben sinds het bombardement van 2017 en ook te kampen heeft met psychologische problemen.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u de volgende documenten neer: een uittreksel van de burgerlijke stand (dd. 08/08/2022), een paspoort (dd. 05/09/2022), een aanvraag tot regularisatie (dd. 07/08/2022), inschrijving consulaat (dd. 05/09/2022), verblijfskaarten van derden, een verklaring van uw advocaat, medische en psychologische attesten.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

In uw huidige aanvraag, haalt u aan dat u medische problemen zou hebben ten gevolge van het bombardement waar u het slachtoffer van werd, geheugenproblemen zou hebben sinds u in de gevangenis van Aleppo verbleef en dat u momenteel ook in behandeling zou zijn voor psychologische problemen (Verklaring DVZ 124157Z, vraag 13-22). U legt in dit kader verschillende medische attesten en een psychologisch attest neer (zie administratief dossier, groene map).

U legt verschillende medische documenten neer omtrent de verwondingen die u zou hebben opgelopen in Syrië (zie administratief dossier, groene map). Een groot aantal van deze documenten werden reeds neergelegd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Deze documenten zijn al dus niet nieuw (zie onder). Bij uw vorig verzoek werd hieromtrent gemotiveerd dat het merendeel van de attesten geen betrekking had op deze verwonding, maar op een cyste en de gevolgen van een val. Uit de attesten, waarin wel gewag wordt gemaakt van uw verwonding in Syrië, kan geen verdere informatie worden afgeleid over de omstandigheden waarin of het tijdstip waarop u deze verwonding zou hebben opgelopen. Deze documenten kunnen aldus uw gebrekkige geloofwaardigheid omtrent de manier waarop u gewond zou geraakt zijn niet herstellen (zie onder). Nergens uit deze documenten kan bovendien afgeleid worden dat u omwille van deze medische problemen niet op een gestandaardiseerde manier zou kunnen deelnemen aan het procedureverloop inzake uw verzoek om internationale bescherming.

Daarnaast legt u een attest neer van een psycholoog waaruit blijkt dat u een zelfmoordpoging ondernam ten gevolge van de negatieve beslissing die u ontving en de vraag om de opvangstructuur te verlaten (zie administratief dossier, groene map). Hoewel het CGVS de moeilijke psychologische toestand waarin u zich bevindt, betreurt, kan deze niet volstaan om aan te nemen dat u tijdens uw vorige of tijdens uw huidige verzoek niet in staat was om op gestandaardiseerde manier deel te nemen aan het verloop van de procedure.

Hoewel u zelf gewag maakt van geheugenproblemen en in het attest vermeld wordt dat u zou lijden aan een posttraumatische stressstoornis die invloed zou hebben op uw sociaal en cognitief vermogen, kunnen zowel uit uw verklaringen als uit dit attest geen objectieve gegevens worden afgeleid waaruit blijkt dat de aantasting van uw cognitief vermogen of geheugen dermate is dat u niet in staat was of bent om een volledig en coherent relaas naar voor te brengen. Het attest beschrijft in één enkele zin dat u aan bovenvermelde stoornis zou lijden, maar stelt verder niets over de manier waarop deze diagnose gesteld werd, wanneer deze gesteld werd of op welke manier dit uw cognitieve capaciteiten juist aantast. Er kan dan ook niet vanuit gegaan worden dat u in de onmogelijkheid zou verkeren om op een normale wijze een persoonlijk onderhoud te ondergaan of om geloofwaardige verklaringen af te leggen in het kader van uw asielpcedure. Dit bevestigde u ook zelf bij het invullen van de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij zowel uw eerste als tweede verzoek om internationale bescherming. Voorts wijst niets uit het verloop van de meerdere persoonlijke onderhouds die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek, waar u gedetailleerde en duidelijke verklaringen aflegde, er op dat u niet in staat zou zijn op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten. Dergelijke problemen werden ook niet gemeld na het ontvangen van de notities van uw persoonlijke onderhouds, of tijdens de beroepsprocedure die volgde nadat u een negatieve beslissing ontving. Te dezen dient nog opgemerkt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat u mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit uw profiel en verklaringen geen dergelijke conclusies afleiden.

Ook uit de verklaringen die u aflegde bij de DVZ in het kader van uw huidige verzoek blijkt niet dat u toentertijd niet bij machte was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen of niet in staat zou zijn geweest om de nieuwe elementen ter ondersteuning van uw volgend verzoek toe te lichten. Integendeel, uit de verklaringen die u toen aflegde blijkt dat het gehoor bij de DVZ op een normale wijze is verlopen, dat u de gestelde vragen begrepen heeft, en dat u duidelijke antwoorden hebt gegeven.

Er kan dan ook nergens worden afgeleid dat u gehinderd werd in het afleggen van adequate verklaringen bij de DVZ of het CGVS of dat enige steunmaatregelen hiertoe voorzien dienden te worden.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die een ander licht op werpen op de beoordeling van uw procedurele noden tijdens uw eerste verzoek of dat er hierover in uw huidige verzoek een andere beoordeling zou moeten gemaakt worden.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u geen zicht bood op uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw komst naar België, en uw activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België – een periode die de volledige duur van het Syrisch conflict omhelst.

Dit werd besloten op basis van de volgende motieven:

(1) Inzake uw identiteit stelde het CGVS vast dat u (a) geen enkel begin van bewijs aangaande uw beweerd identiteit neerlegde, nu blijkt dat (i) u geen identiteitskaart of legerboekje voorlegde, (ii) u niet vermeld wordt op het familieboekje van uw ouders, en (iii) er geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend aan de neergelegde kopie van een uittreksel van de burgerlijke stand en de kopie van een enkele pagina's uit uw familieboekje; (b) geen bevredigende verklaring kon geven voor het ontbreken van uw identiteitsdocumenten; (c) daarenboven bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd over de documenten die u beweert te hebben gehad; en (d) uw verklaringen niet stroken met de landeninformatie waarover het CGVS beschikt. Bijgevolg oordeelde het CGVS dat het enkel kan concluderen dat u weigerde zicht te bieden op één van de kernelementen van zijn verzoek, namelijk uw identiteit, wat overeenkomstig artikel 48/6, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie vormt voor uw algehele geloofwaardigheid.

(2) Vervolgens hechtte het CGVS geen geloof aan uw bewering als zou u tussen 2010 en 2015 in detentie hebben verbleven in de centrale gevangenis van Aleppo, aangezien (a) u geen enkel document neerlegde ter staving van uw beweerd arrestatie, veroordeling, en detentie; (b) u onvoldoende aantoonde dat u wel degelijk een oprechte inspanning heeft geleverd om voornoemde stavingstukken te bekomen; en (c) uw verklaringen aangaande uw arrestatie, veroordeling, en detentie allerminst samenhangend en aannemelijk zijn. Voorgaande leidde tot de vaststelling dat u geen duidelijkheid schepte over waar u verbleef en wat uw activiteiten waren in de desbetreffende periode (2010-2015).

(3) Voorts hechtte het CGVS geen geloof aan uw verklaringen inzake uw legerdienst tijdens de Syrische revolutieaangezien (a) uw kennis over Firqa 4, de brigade waar u zou hebben gediend, zeer gebrekkig is; (b) uw verklaringen over deze brigade niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt; (c) het weinig aannemelijk is dat u als soenniet, ex-gedetineerde, en afkomstig uit rebellengebied uw dienstplicht zou moeten vervullen bij één van de beste getrainde Syrische legereenheden (Khuwat al-Khasa); (d) uw kennis over de eenheid waartoe u behoorde gebrekkig bleek; (e) u weinig doorleefde en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw concreet takenpakket en dagindeling tijdens uw legerdienst; (f) u onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de training die u zou hebben gekregen; en (g) u geen consistente verklaringen aflegde over de plaats waar u gestationeerd was en of u uw wapen al dan niet heeft moeten gebruiken.

(4) Uit de vaststellingen inzake uw beweerde militaire dienst leidde het CGVS af dat er evenmin geloof kan wordengehecht aan uw voorgehouden desertie uit het Syrische leger, een vaststelling die verder wordt bevestigd door uw ongeloofwaardige verklaringen over de manier waarop u gedeserteerd zou zijn.

(5) Het CGVS vervolgde dat, niettegenstaande uw verklaringen over uw legerdienst en desertie niet geloofwaardig waren, echter niet kon worden uitgesloten dat u gezien de wettelijke bepalingen en het Syrische rekruteringsbeleid, waarbij er sprake is van een verplichte militaire dienst waaraan enkel in zeer specifieke situaties kan worden verzaakt, wel degelijk als rekrut heeft gediend in het Syrische overheidsleger. Evenmin kon volgens de commissaris-generaal worden uitgesloten dat u heeft gediend tijdens het Syrische conflict. De commissaris-generaal vervolgde dat u, door uw gebrek aan medewerking, het echter onmogelijk maakt om hierop enig duidelijk zicht te bieden, terwijl het in wezen om relevante elementen gaat in de zin van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Doordat u geen zicht bood op (het al dan niet vervullen van) uw militaire dienst, de periode waarin u mogelijks in het leger gediend zou hebben (voor of tijdens de Syrische burgeroorlog), en waar u dan gestationeerd was, belet u dat het CGVS een duidelijk zicht kreeg op uw plaatsen van eerder verblijf, uw achtergrond en de activiteiten die u (indien u daadwerkelijk in het leger zou hebben gediend) als dienstplichtige zou hebben verricht.

(6) M.b.t. uw verklaringen omtrent Jabhat Al Shamiya oordeelde het CGVS dat gelet op het feit dat u denodige informatie kan verschaffen over die gewapende islamitische groepering, het aannemelijk wordt geacht dat u daadwerkelijk contact heeft gehad met deze groepering. De commissaris-generaal vervolgde dat u echter geen geloofwaardige verklaringen aflegde over het ogenblik dat u in contact kwam met Jabhat Al Shamiya en omtrent de duur van uw verblijf bij en uw concrete activiteiten voor die groepering. Hiermee verzaakte u aan de medewerkingsplicht en belette u andermaal dat het CGVS een duidelijk zicht kreeg op uw plaatsen van eerder verblijf, uw achtergrond, en de activiteiten die u voor uw vertrek uit Syrië zou hebben verricht.

(7) Hoewel niet wordt betwist dat u tijdens het conflict in Syrië op een gegeven moment in Sheikh Idriss heeft verbleven, oordeelde het CGVS dat niet voetstoots kan worden aangenomen dat u van 2015 tot uw vertrek uit Syrië in 2019 in Sheikh Idriss zou hebben verbleven.

(8) Vervolgens stelde de commissaris-generaal dat er duidelijk indicaties zijn dat u geen zicht wenste te bieden op uw contacten en werkelijke betrokkenheid bij de activiteiten van de gewapende groeperingen die actief zijn in en rond Sheikh Idriss, en dan voornamelijk Feilaq Al Sham, en is het niet aannemelijk dat u niet nauw betrokken was bij (de activiteiten) van één van de groeperingen, aangezien, uit uw verklaringen en uit uw profiel op sociale media bleek dat (a) een groot deel van uw onmiddellijke omgeving lid is/was van Feilaq Al Sham; (b) u contact had met diverse strijders (onder wie dichte familieleden); (c) uzelf de intentie had zich bij hen aan te sluiten; en (d) het niet overtuigt waarom u zich niet uiteindelijk zou hebben aangesloten.

(9) Vervolgens hechtte de commissaris-generaal geen geloof aan uw verklaringen omtrent de manier waarop u gewond zou zijn geraakt. Bijgevolg maakte u het voor het CGVS onmogelijk om – rekening houdend met voorgaande bevindingen inzake uw contacten met diverse strijdende partijen in het conflict – vast te stellen of u deze (oorlogs)verwondingen heeft opgelopen als burger, dan wel in de hoedanigheid van (gewapend) lid van een in het conflict betrokken strijdende partij.

(10) Daarnaast bleken ook uw overige verklaringen omtrent uw concrete tijdsbesteding in Sheikh Idriss bijzonder summier en vaag.

Tot slot (11) legde u ook ongeloofwaardige verklaringen af over andere elementen zoals uw huwelijk.

De commissaris-generaal besloot dat u de door u aangehaalde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt en u, daar uw verzoek om subsidiaire bescherming overeenkomstig de artikelen 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet gesteund is op uw asielmotieven, evenmin de subsidiaire beschermingsstatus kon worden toegekend.

Daar u geen zicht bood op uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw komst naar België, en uw activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België – een periode die de volledige duur van het Syrisch conflict omhelst, maakte u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In uw eerste verzoek werd omtrent uw identiteit zoals hierboven aangegeven gemotiveerd dat u (a) geen enkel begin van bewijs aangaande uw beweerde identiteit neerlegde, gezien bleek dat (i) u geen identiteitskaart of legerboekje voorlegde, (ii) u niet vermeld wordt op het familieboekje van uw ouders, en (iii) er geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend aan de neergelegde kopie van een uittreksel

van de burgerlijke stand en de kopie van een enkele pagina's uit uw familieboekje; (b) u geen bevredigende verklaring kon geven voor het ontbreken van uw identiteitsdocumenten; (c) daarenboven bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd over de documenten die u beweert te hebben gehad; en (d) uw verklaringen niet stroken met de landeninformatie waarover het CGVS beschikt.

Bij uw huidige verzoek verklaart u omtrent uw identiteitskaart dat men op het consulaat vertelde dat u een identiteitskaart hebt gehad, maar dat deze inderdaad door de gevangenis van Aleppo in beslag werd genomen (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 17). Dit kan echter niet volstaan om de gebrekkige verklaringen die u in uw eerste verzoek aflegde omtrent dit document te verschonen. U baseert zich hier namelijk op een blote bewering, een eigen verklaring over wat het consulaat u toen zou gezegd hebben, zonder hiervan ook maar enige objectieerbare weerslag over neer te leggen bij het CGVS.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent teniet gedaan, gezien uw huidige verklaringen over waar uw identiteitskaart zich zou bevinden niet overeenkomen met wat u hier bij uw eerste verzoek over verklaarde. Daar stelde u namelijk dat uw Syrische identiteitskaart bij het leger achterbleef (CGVS1, p. 13; CGVS 3, p. 58), in plaats van dat deze in beslag werd genomen door de gevangenis van Aleppo.

Daarenboven bleek tijdens uw eerste verzoek dat u geen aannemelijke verklaringen over deze identiteitskaart kon afleggen. Hierover werd toen het volgende gemotiveerd:

“ U stelt dat u uw identiteitskaart pas verkreeg in 2007 of 2008 (CGVS 2, p. 24-25), op zeventien- of achttienjarige leeftijd dus, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat personen met de Syrische nationaliteit vanaf veertien jaar over een identiteitskaart moeten beschikken. Vanaf de dag dat een burger deze leeftijd bereikt moet hij of zij binnen het jaar een persoonlijke identiteitskaart aanvragen. Daar u verklaart dat u in mei 1990 geboren bent (Verklaring DVZ, vraag 4; CGVS 1, p. 6, mail 12.09.2020), was u vanaf mei 2005 verplicht om een Syrische identiteitskaart op zak te hebben. Hierop gewezen, zegt u dat u altijd een uittreksel van de burgerlijke stand gebruikte. U herhaalt dat u uw identiteitskaart pas in 2007 of 2008 afhaalde. Gevraagd waarom u uw identiteitskaart niet vroeger afhaalde, herhaalt u dat u genoeg had aan een uittreksel van de burgerlijke stand (CGVS 2, p. 25). U gewezen op het feit dat u verplicht was om vanaf 14 jaar een identiteitskaart te hebben, bevestigt u dat u dat op die leeftijd moet aanvragen, maar dat u niet gedaan heeft. U stelt verder uitdrukkelijk dat het “vroeger in de tijd van het regime” niet verplicht was, en houdt vol dat het volstond om in het bezit te zijn van een attest van de burgerlijke stand “dat is afgeleverd door de regering zelf” (CGVS 3, p. 58). Uw verklaringen zijn evenwel in strijd met de beschikbare landeninformatie aangaande de regelgeving die toen van kracht was (en nog steeds is). Hieruit blijkt onmiskenbaar dat het voor Syrische burgers ouder dan 14 jaar wel degelijk verplicht is om een identiteitskaart bij zich te hebben, en dat, niettegenstaande het niet bij zich dragen van de identiteitskaart over het algemeen niet bestraft werd, het wel kon leiden tot nader onderzoek. Een individueel uittreksel kan weliswaar dienen als een tijdelijke vervanging voor een beschadigde of verloren identiteitskaart, maar nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het document kan gebruikt worden om (gedurende 2 à 3 jaar) aan voornoemde verplichting te ontkomen. Bovendien blijkt dat de identiteitskaart een belangrijke rol speelt in het dagelijks leven van Syriërs. Een Syrische burger dient het document vooreerst in zijn bezit te hebben om zich te kunnen identificeren. Met een identiteitskaart verkrijgt een Syriër verder toegang tot bijvoorbeeld gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, bankzaken, enz. De kaart is ook een vereiste om te kunnen deelnemen aan schoolexamens en universitair onderwijs. Dat u, die verklaart tot 2009 naar de middelbare school ging, dan geen identiteitskaart nodig zou hebben gehad om deel te nemen aan uw examens en zich eenvoudigweg met een uittreksel van de burgerlijke stand kon inschrijven in een school te Aleppo alwaar u uw laatste drie schooljaren doorbracht (CGVS 2, p. 9-11), kan niet overtuigen.”

Uw huidige verklaringen omtrent uw identiteitskaart kunnen allerminst volstaan om bovenstaande vaststellingen te wijzigen, integendeel.

U legt tijdens uw huidig verzoek wel een aantal andere documenten neer die uw identiteit zouden moeten ondersteunen, nl. een uittreksel van de burgerlijke stand, een paspoort, aanvraag tot consulaire registratie en een aanvraag tot regularisatie (zie administratief dossier, groene map). U verklaart dat u het uittreksel van de burgerlijke stand via uw familie in Syrië verkreeg en het paspoort tegen betaling zou verkregen hebben (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 19). Dit doet dus vermoeden dat deze documenten louter werden opgesteld met het oog op uw verzoek om internationale bescherming, wat de bewijswaarde van deze documenten aantast. Bovendien moet opgemerkt worden dat zelfs moest er enige bewijswaarde gehecht worden aan bovenstaande documenten, zij niet bij machte zijn uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Hierdoor kunnen ook deze documenten niet afdoende geacht worden om in uw hoofde te kunnen overgaan tot de toekenning van internationale bescherming.

In uw huidig verzoek verklaart u verder dat de ambassade zou geconstateerd hebben dat u een deserteur bent en u een procedure voor regularisatie voorstelde. U herhaalde het Syrische leger te vrezen omdat u deserteur bent (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 17-20).

Bij uw vorige verzoek werd reeds geen geloof gehecht aan uw legerdienst en daaruit voortvloeiende desertie aangezien (a) uw kennis over Firqa 4, de brigade waar u zou hebben gediend, zeer gebrekkig is; (b) uw verklaringen over deze brigade niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt; (c) het weinig aannemelijk is dat u als soenniet, ex-gedetineerde, en afkomstig uit rebellengebied uw dienstplicht zou moeten vervullen bij één van de beste getrainde Syrische legereenheden (Khuwat al-Khasa); (d) uw kennis over de eenheid waartoe hij behoorde gebrekkig bleek; (e) u weinig doorleefde en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw concreet takenpakket en dagindeling tijdens uw legerdienst; (f) u onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de training die u zou hebben gekregen; en (g) u geen consistente verklaringen aflegde over de plaats waar u gestationeerd was en of u uw wapen al dan niet heeft moeten gebruiken.

(4) Uit de vaststellingen inzake uw beweerde militaire dienst leidde het CGVS af dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden desertie uit het Syrische leger, een vaststelling die verder wordt bevestigd door uw ongeloofwaardige verklaringen over de manier waarop u gedeserteerd zou zijn. Bovenstaande motivering werd bevestigd door de RVV. U diende geen cassatieberoep in. Het louter herhalen van het feit dat u gezien zou worden als deserteur tijdens uw huidige verzoek, is dan ook niet bij machte bovenstaande beoordeling te wijzigen.

Ook de aanvraag tot regularisatie die u in dit verband aanhaalt (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 19) en neerlegt (zie administratief dossier, groene map) kan hier een ander licht op werpen. Dit betreft namelijk een template die met de hand werd ingevuld en geen enkele garanties van authenticiteit bevat. Er werd geen foto toegevoegd op de daarvoor bestemde plaats, en nergens zijn enige stempels of andere garanties te vinden die de authenticiteit van het document kunnen waarborgen. Een dergelijk document kan dan ook door iedereen, met gelijk welk doeleinde ingevuld of opgesteld zijn. Bovendien geeft dit document aan dat het Syrisch regime u de mogelijkheid zou geven tot regularisatie. Hierdoor kan dus niet aangenomen worden dat u sowieso vervolging riskeert door het regime, en kan u hieraan ontlopen door deze procedure te doorlopen. Dat u dit niet deed omdat dit veel geld kost, kan niet volstaan om hier aan voorbij te gaan (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 19). Bovendien vinden uw verklaringen over de boetes die u zou moeten betalen omwille van uw desertie (8000 EUR) en omwille van het ontvreemden van een wapen van het Syrisch leger (4800 EUR) geen enkele weerslag in het document dat u hierover voorlegt (zie administratief dossier, groene map).

Over bovenstaande documenten moet bovendien volgende passage uit het arrest van uw eerste verzoek herhaald worden:

“Vooreerst stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal middels de verweernota als stuk 2 een “algemeen ambtsbericht Syrië, juni 2021”, voegt waarin onder “2.2.4. Documentenfraude” staat wat volgt: “Falsificatie van documenten vindt in Syrië op verschillende wijzen plaats; Een vertrouwelijke bron geeft de volgende vormen van in Syrië voorkomende documentfraude: het ongeautoriseerd maken of afgeven van documenten; het ongeautoriseerd wijzigen van legaal afgegeven documenten; vervalste echte documenten; documenten die zijn verkregen zonder gebruik te maken van de juiste juridische en administratieve procedures; gebruik maken van de identiteit van iemand anders.” De Raad stelt vast dat verzoeker geen andersluidende informatie bijbrengt die voorgaande informatie van de commissaris-generaal, dat de falsificatie van documenten in Syrië op verschillende wijzen plaatsvindt en daardoor slechts beperkte bewijswaarde hebben, weerlegt. Gelet op die informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat de bewijswaarde van de stukken toegevoegd aan het verzoekschrift en bij de aanvullende nota zeer gering, dan wel onbestaande is, zijn zij niet van die aard om de zeer uitgebreide motieven uit de bestreden beslissing om te buigen.”

Nog geeft u tijdens uw huidig verzoek aan dat u te kampen heeft met medische en psychologische problemen (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 1-20). U legt in dit kader verschillende medische attesten en een psychologisch attest neer (zie administratief dossier, groene map).

U legt vooreerst verschillende medische documenten neer omtrent de verwondingen die u zou hebben opgelopen in Syrië (zie administratief dossier, groene map). Een groot aantal van deze documenten werden reeds neergelegd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Deze documenten zijn dus niet nieuw. Bij uw vorig verzoek werd hieromtrent gemotiveerd dat het merendeel van de attesten geen betrekking had op deze verwonding, maar op een cyste en de gevolgen van een val. Uit de attesten, waarin wel gewag wordt gemaakt van uw verwonding in Syrië, kan geen verdere informatie worden afgeleid over de omstandigheden waarin of het tijdstip waarop u deze verwonding zou hebben opgelopen. Deze documenten kunnen aldus uw gebrekkige geloofwaardigheid omtrent de manier waarop u gewond zou geraakt zijn niet herstellen (zie onder). Nergens uit deze documenten kan bovendien afgeleid worden dat u omwille van deze medische problemen niet op een gestandaardiseerde manier zou kunnen deelnemen aan het procedureverloop inzake uw verzoek om internationale bescherming (zie boven).

Daarnaast legt u een attest neer van een psycholoog waaruit blijkt dat u een zelfmoordpoging ondernam ten gevolge van de negatieve beslissing die u ontving en de vraag om de opvangstructuur te verlaten (zie

administratief dossier, groene map). Hoewel het CGVS de moeilijke psychologische toestand waarin u zich bevindt, betreurt, kan deze niet volstaan om aan te nemen dat u tijdens uw vorige of tijdens uw huidige verzoek niet in staat was om op gestandaardiseerde manier deel te nemen aan het verloop van de procedure (zie boven) en kan ook dit niet volstaan om aanleiding te geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus of om de beoordeling van het CGVS omtrent uw vorige en huidige verzoek te wijzigen.

Daarnaast moet hierover opgemerkt worden dat deze zaken op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Het CGVS wil u hieromtrent wel wijzen op het bestaan van de mogelijkheid tot de machtiging tot verblijf om medische redenen (artikel 9ter). Een aanvraag hiervoor dient door de in België verblijvende vreemdeling rechtstreeks en per aangetekend schrijven bij de Dienst Vreemdelingenzaken te worden ingediend.

Nog vermeldt u in uw huidige verzoek dat uw neef aan vaderskant en andere familieleden in Syrië zouden zijn verdwenen, waaronder uw schoonbroer. U zou niet weten of zij dood of levend zouden zijn (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 20). Uit uw verklaringen hieromtrent kan echter geen enkel rechtstreeks verband afgeleid worden met enig persoonlijk risico op vervolging of het lijden op ernstige schade dat u in Syrië zou kunnen lopen. U verklaart nergens om welke reden deze personen verdwenen. Ook deze elementen kunnen daarom niet volstaan in uw hoofde aanleiding te geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Bovendien beperkt u zich ook hier tot een blote bewering die u geenszins staft met enige concrete indicaties.

De overige documenten die u voorlegt zijn evenmin bij machte de beoordeling van het CGVS te wijzigen. De verblijfskaarten van derden die u voorlegt vertonen een gesolliciteerd karakter en kunnen niet voldoen om uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Nog legt u een verklaring van uw advocaat neer. Hierin wordt aangegeven dat u ter staving van uw identiteit de volgende stukken neerlegde: een uittrekstel van de burgerlijke stand, gezinsboekje en de identiteitskaarten van uw ouders. Omtrent deze documenten moet gezegd worden dat hierboven reeds gemotiveerd werd rond het uittreksel van de burgerlijke stand. Over het gezinsboekje dat wordt aangehaald is niet duidelijk of dit over uw eigen gezinsboekje gaat of dat van uw ouders, het boekje zelf is ook nergens te vinden in de documenten die u voorlegt in het kader van uw huidige verzoek. Over het gezinsboekje van uw ouders werd reeds gemotiveerd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Dit document is aldus niet nieuw en kan ook hier niets veranderen aan de beoordeling van het CGVS. Over de identiteitskaarten van uw ouders moet aangegeven worden dat ook deze documenten nergens terug te vinden zijn in wat u voorlegt in het kader van uw tweede verzoek. Hierdoor kunnen ook zij allesbehalve bij machte zijn de beoordeling van het CGVS om te buigen. Bovendien kunnen dergelijke documenten zich enkel uitspreken over de identiteit van uw ouders en zeggen zij niets over uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Nog wordt door uw advocaat uw schoolrapport en een afschrift van uw strafblad aangehaald. Ook over deze documenten moet aangegeven worden dat zij reeds werden voorgelegd en besproken in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Deze documenten zijn aldus niet nieuw en kunnen ook hier niets veranderen aan de beoordeling van het CGVS. Nog vermeldt uw advocaat uw Syrische geboorteakte, documenten in verband met uw echtgenote en de enveloppe waarmee uw documenten u werden verstuurd. Ook deze documenten zijn echter nergens terug te vinden in wat u voorlegt in het kader van uw tweede verzoek. Hierdoor kunnen zij allesbehalve bij machte zijn de beoordeling van het CGVS om te buigen. Bovendien ziet het CGVS niet in op welke manier dergelijke documenten iets zouden kunnen zeggen over uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Over de elementen die uw advocaat aanhaalt die uw geloofwaardigheid op vlak van nationaliteit en herkomst zouden ondersteunen, moet benadrukt worden dat ook deze elementen reeds besproken werden tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming, en dat zij ook deze keer niet voldoende zijn om de ongeloofwaardigheid ten opzichte van uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Uw advocaat haalt verder aan dat u een poging ondernam tot vrijwillige terugkeer naar Syrië en dat dit niet lukte. Dat u de Syrische ambassade niet kan contacteren om een paspoort te bekomen gezien u door hen gezocht wordt en dat dit uw risico op vervolging of reëel risico op schade bij terugkeer zou bevestigen. Dit komt echter geenszins overeen met uw eigen verklaringen en de documenten die u wel voorlegt, met name uw Syrisch paspoort (dd. 05/09/2022) en aanvraag tot regularisatie. De beweringen die uw advocaat in deze stelt, worden op deze manier dan ook volledig ondergraven. Nog wordt aangegeven dat u wel degelijk pogingen ondernam om documenten voor te leggen, en u daarom geen gebrek aan medewerking ten laste gelegd zou mogen worden. Het CGVS wijst er hier andermaal op dat de documenten die u voorlegde echter niet afdoende

zijn om uw verklaringen over uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Hierdoor zijn zij ook niet bij machte uw gebrek aan medewerking op vlak van deze elementen, die doorslaggeven zijn bij de toekenning van internationale bescherming, te verschonen. Uw advocaat vermeldt daarnaast nog dat u zou lijden aan medische en psychische problemen. Ook hierover werd hierboven reeds gemotiveerd om welke reden deze elementen ook niet afdoende zijn om in uw hoofde te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Nog vermeldt uw advocaat dat hier aankwam met vier neven die reeds internationale bescherming verkregen in België. U zou ook een familieverklaring toegevoegd hebben volgens uw advocaat, hoewel ook dit document nergens te vinden is in hetgeen u ter ondersteuning van uw huidige verzoek voorlegt. Alleszins, het feit dat zij uw neven zouden zijn, uit dezelfde regio afkomstig zouden zijn, zegt nog steeds niets over uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS benadrukt dat uit artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet blijkt dat het voordeel van de twijfel slechts aan een verzoeker om internationale bescherming kan worden gegund wanneer, onder meer, de verklaringen samenhangend en aannemelijk bevonden zijn en vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verder blijkt dat de bewijslast ook wat de nood aan subsidiaire bescherming betreft, in beginsel op de verzoeker rust, die aan de hand van concrete elementen moet aantonen dat hij beantwoordt aan de criteria om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Het CGVS wijst er in dit verband op dat uit artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet blijkt dat, naast de aanwezigheid van een gewapend conflict, en het gegeven dat er sprake moet zijn van willekeurig geweld waardoor het leven of de persoon van burgers ernstig bedreigd wordt, het burger-zijn één van de constitutieve elementen is om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen. Het CGVS benadrukt voorts dat voornoemd artikel niet tot doel heeft om bescherming te bieden aan om het even welke persoon waarvan men in het geheel niet weet wie hij is, en dat een verzoeker dan ook dient aan tonen dat hij een burger is. Vooraleer aan een verzoeker het voordeel van de twijfel kan worden toegekend en hij als burger kan worden beschouwd, moet de verzoeker dan ook voldaan hebben aan de medewerkingsplicht, dit, onder meer, door geloofwaardige verklaringen af te leggen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt evenwel dat u geen zicht biedt op uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw vertrek uit Syrië, en uw activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België – een periode die de volledige duur van het Syrische conflict omhelst. Omwille van uw gebrek aan medewerking op dit punt bestaan er gegronde twijfels over uw voorgehouden profiel. Door het afleggen van vage, incoherente, niet plausibele en tegenstrijdige verklaringen, maakt u het onmogelijk te beoordelen of u al dan niet een burger bent. Het feit dat uw profiel niet vast te stellen is, is derhalve uitsluitend aan uw persoonlijk gedrag te wijten. Omwille van de door uzelf veroorzaakte twijfel en onduidelijkheid omtrent uw profiel kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element

bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Vooreerst bekritiseert verzoeker de beoordeling van de bijzondere procedurele noden. Hij wijst op de neergelegde psychologische attesten waaruit duidelijk blijkt dat hij kampt met ernstige PTSD ten gevolge van de traumatische gebeurtenissen in Syrië en meent dat, ondanks zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) dat hij geen bijzondere procedurele noden wenste waarbij geen advocaat aanwezig was, uit een grondige analyse van het dossier wel degelijk een nood aan bijzondere procedurele noden blijkt.

Voorts bespreekt verzoeker de nieuwe elementen en betoogt hij dat verweerder zijn verklaringen en documenten inhoudelijk niet voldoende heeft onderzocht en louter verwijst naar de vorige weigeringsbeslissing. Er wordt ook aangevoerd dat verzoeker minstens opnieuw diende gehoord te worden aangaande zijn nieuwe elementen die hij uitgebreid toelicht.

2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd:

- onvertaalde uittreksels van de burgerlijke stand met een “copie de fiche individuelle de l'état civil” van 6 maart 2022 met een eensluitend verklaarde vertaling (stuk 2);
- gezinsboekje van verzoekers vader met een eensluitend verklaarde vertaling (stuk 3);
- onvertaalde identiteitskaarten van verzoekers ouders (stuk 4);
- verzoekers schoolrapporten (stuk 5);
- afschrift van verzoekers strafblad (stuk 6);
- foto van een onvertaalde Syrische geboorteakte (stuk 7);
- foto's van onvertaalde documenten aangaande verzoekers echtgenote (stuk 8);
- foto van een enveloppe (stuk 9);
- medische rapporten waaronder een medisch attest van 5 maart 2020, een medisch voorschrift van 15 februari 2020, medisch document van 26 augustus 2020, medisch attest van 17 juli 2020 met aanvragen tot medisch onderzoek, medisch attest van 23 april 2020, medisch attest van 28 april 2020, van 13 augustus 2020 en van 26 februari 2021, document aangaande medische consultatie, medische attesten van 21 februari 2020, 13 november 2019, van 18 november 2019 en van 4 december 2019, resultaten van een medisch onderzoek, een bevestiging van een afspraak op 31 juli 2020, een medisch attest “prise en charge”, medisch attest van 13 juli 2022 en inschrijving voor kinesitherapie/fysiotherapie, moleculair onderzoek microbiologie van 10 april 2020, medisch document van 17 januari 2020, medisch attest van 21 april 2020 en attesten van 17 juli 2020, medisch attest van 5 februari 2021, van 10 juli 2020, van 15 februari 2020 en van 21 februari 2020, bevestigingen van afspraken op 24 augustus 2020 en op 1 oktober 2020, medische voorschriften van 12 oktober 2022, van 14 februari 2020 en van 12 augustus 2020, medische documenten van 16 juli 2020 en een medisch voorschrift van 16 juli 2020 (stuk 10);
- foto's van twee verblijfskaarten (stuk 11);
- een onvertaald document “familieverklaring” (stuk 12);
- foto's van verzoeker en zijn neven (stuk 13);

2.3. Beoordeling

2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. Vooreerst kan wat betreft de bijzondere procedurele noden gewezen worden op volgende terechte overwegingen in de bestreden beslissing:

"Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om

internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

In uw huidige aanvraag, haalt u aan dat u medische problemen zou hebben ten gevolge van het bombardement waar u het slachtoffer van werd, geheugenproblemen zou hebben sinds u in de gevangenis van Aleppo verbleef en dat u momenteel ook in behandeling zou zijn voor psychologische problemen (Verklaring DVZ 124157Z, vraag 13-22). U legt in dit kader verschillende medische attesten en een psychologisch attest neer (zie administratief dossier, groene map).

U legt verschillende medische documenten neer omtrent de verwondingen die u zou hebben opgelopen in Syrië (zie administratief dossier, groene map). Een groot aantal van deze documenten werden reeds neergelegd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Deze documenten zijn aldus niet nieuw (zie onder). Bij uw vorig verzoek werd hieromtrent gemotiveerd dat het merendeel van de attesten geen betrekking had op deze verwonding, maar op een cyste en de gevolgen van een val. Uit de attesten, waarin wel gewag wordt gemaakt van uw verwonding in Syrië, kan geen verdere informatie worden afgeleid over de omstandigheden waarin of het tijdstip waarop u deze verwonding zou hebben opgelopen. Deze documenten kunnen aldus uw gebrekkige geloofwaardigheid omtrent de manier waarop u gewond zou geraakt zijn niet herstellen (zie onder). Nergens uit deze documenten kan bovendien afgeleid worden dat u omwille van deze medische problemen niet op een gestandaardiseerde manier zou kunnen deelnemen aan het procedureverloop inzake uw verzoek om internationale bescherming.

Daarnaast legt u een attest neer van een psycholoog waaruit blijkt dat u een zelfmoordpoging ondernam ten gevolge van de negatieve beslissing die u ontving en de vraag om de opvangstructuur te verlaten (zie administratief dossier, groene map). Hoewel het CGVS de moeilijke psychologische toestand waarin u zich bevindt, betreurt, kan deze niet volstaan om aan te nemen dat u tijdens uw vorige of tijdens uw huidige verzoek niet in staat was om op gestandaardiseerde manier deel te nemen aan het verloop van de procedure.

Hoewel u zelf gewag maakt van geheugenproblemen en in het attest vermeld wordt dat u zou lijden aan een posttraumatische stressstoornis die invloed zou hebben op uw sociaal en cognitief vermogen, kunnen zowel uit uw verklaringen als uit dit attest geen objectieve gegevens worden afgeleid waaruit blijkt dat de aantasting van uw cognitief vermogen of geheugen dermate is dat u niet in staat was of bent om een volledig en coherent relaas naar voor te brengen. Het attest beschrijft in één enkele zin dat u aan bovenvermelde stoornis zou lijden, maar stelt verder niets over de manier waarop deze diagnose gesteld werd, wanneer deze gesteld werd of op welke manier dit uw cognitieve capaciteiten juist aantast. Er kan dan ook niet vanuit gegaan worden dat u in de onmogelijkheid zou verkeren om op een normale wijze een persoonlijk onderhoud te ondergaan of om geloofwaardige verklaringen af te leggen in het kader van uw asielprocedure. Dit bevestigde u ook zelf bij het invullen van de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij zowel uw eerste als tweede verzoek om internationale bescherming. Voorts wijst niets uit het verloop van de meerdere persoonlijke onderhouds die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek, waar u gedetailleerde en duidelijke verklaringen aflegde, er op dat u niet in staat zou zijn op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten. Dergelijke problemen werden ook niet gemeld na het ontvangen van de notities van uw persoonlijke onderhouds, of tijdens de beroepsprocedure die volgde nadat u een negatieve beslissing ontving. Te dezen dient nog opgemerkt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat u mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit uw profiel en verklaringen geen dergelijke conclusies afleiden.

Ook uit de verklaringen die u aflegde bij de DVZ in het kader van uw huidig verzoek blijkt niet dat u toentertijd niet bij machte was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen of niet in staat zou zijn geweest om de nieuwe elementen ter ondersteuning van uw volgend verzoek toe te lichten. Integendeel, uit de verklaringen die u toen aflegde blijkt dat het gehoor bij de DVZ op een normale wijze is verlopen, dat u de gestelde vragen begrepen heeft, en dat u duidelijke antwoorden hebt gegeven.

Er kan dan ook nergens worden afgeleid dat u gehinderd werd in het afleggen van adequate verklaringen bij de DVZ of het CGVS of dat enige steunmaatregelen hiertoe voorzien dienden te worden.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die een ander licht op werpen op de beoordeling van uw procedurele noden tijdens uw eerste verzoek of dat er hierover in uw huidige verzoek een andere beoordeling zou moeten gemaakt worden.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Uit bovenstaande omstandige motieven blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk terdege rekening heeft gehouden met de aangevoerde medische toestand en de bijgebrachte documenten. Door louter de bijgebrachte attesten te benadrukken, brengt verzoeker geenszins concrete en valabele argumenten bij die voorgaande uitvoerige overwegingen, die de Raad integraal bijtreedt, kunnen ontkrachten.

2.3.4. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt: *“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.*

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.5. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.5.1. Verzoeker betwist niet in zijn huidig verzoek verklaard te hebben dat hij niet begrijpt waarom hij een negatieve beslissing kreeg en gemeld te hebben dat hij naar de ambassade ging voor een paspoort. Op het consulaat zou men gezegd hebben dat hij een identiteitskaart heeft gehad, maar dat die inderdaad door de gevangenis van Aleppo in beslag werd genomen. Verzoeker heeft hierbij toegelicht dat er hem toen een bewijs van zijn verblijf hier in België werd gevraagd en een uittreksel van de burgerlijke stand in Syrië, dat hij via zijn familie verkreeg. De ambassade constateerde toen dat hij een deserteur is, en stelde hem voor de procedure voor regularisatie op te starten zodat hij amnestie zou kunnen krijgen. Verzoeker zou vervolgd hebben dat hij deze procedure niet heeft opgestart omdat de boete die hij zou moeten betalen erg duur was en stelt dat hij enkel zijn paspoort afhaalde.

Voorts betwist verzoeker niet dat hij verklaarde dat hij het Syrisch regime vreest omdat hij een deserteur is noch zijn verklaringen dat zijn paternale neef en andere familieleden zouden zijn verdwenen, waaronder zijn schoonbroer. Nog stelde verzoeker volgens verweerder schrik te hebben van bombardementen en

stipte hij aan dat hij medische problemen zou hebben sinds het bombardement van 2017 en ook te kampen heeft met psychologische problemen.

In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat verzoeker ter staving van zijn tweede beschermingsverzoek op het CGVS volgende documenten heeft neergelegd: een uittreksel van de burgerlijke stand van 8 augustus 2022, een paspoort van 5 september 2022, een aanvraag tot regularisatie van 7 augustus 2022, een inschrijving bij het consulaat van 5 september 2022, verblijfskaarten van derden, een verklaring van zijn advocaat en tot slot medische en psychologische attesten.

Bij het verzoekschrift worden volgende stukken bijgebracht:

- onvertaalde uittreksels van de burgerlijke stand met een “copie de fiche individuelle de l'état civil” van 6 maart 2022 met een eensluitend verklaarde vertaling (stuk 2);
- gezinsboekje van verzoekers vader met een eensluitend verklaarde vertaling (stuk 3);
- onvertaalde identiteitskaarten van verzoekers ouders (stuk 4);
- verzoekers schoolrapporten (stuk 5);
- afschrift van verzoekers strafblad (stuk 6);
- foto van een onvertaalde Syrische geboorteakte (stuk 7);
- foto's van onvertaalde documenten aangaande verzoekers echtgenote (stuk 8);
- foto van een enveloppe (stuk 9);
- medische rapporten waaronder een medisch attest van 5 maart 2020, een medisch voorschrift van 15 februari 2020, medisch document van 26 augustus 2020, medisch attest van 17 juli 2020 met aanvragen tot medisch onderzoek, medisch attest van 23 april 2020, medisch attest van 28 april 2020, van 13 augustus 2020 en van 26 februari 2021, document aangaande medische consultatie, medische attesten van 21 februari 2020, 13 november 2019, van 18 november 2019 en van 4 december 2019, resultaten van een medisch onderzoek, een bevestiging van een afspraak op 31 juli 2020, een medisch attest “prise en charge”, medisch attest van 13 juli 2022 en inschrijving voor kinesitherapie/fysiotherapie, moleculair onderzoek microbiologie van 10 april 2020, medisch document van 17 januari 2020, medisch attest van 21 april 2020 en attesten van 17 juli 2020, medisch attest van 5 februari 2021, van 10 juli 2020, van 15 februari 2020 en van 21 februari 2020, bevestigingen van afspraken op 24 augustus 2020 en op 1 oktober 2020, medische voorschriften van 12 oktober 2022, van 14 februari 2020 en van 12 augustus 2020, medische documenten van 16 juli 2020 en een medisch voorschrift van 16 juli 2020 (stuk 10);
- foto's van twee verblijfskaarten (stuk 11);
- een onvertaald document “familieverklaring” (stuk 12);
- foto's van verzoeker en zijn neven (stuk 13).

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.5.2. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat het (eerste) volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.3.5.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.5.4. Waar het huidig verzoek steunt op de motieven die reeds werden aangehaald in het eerste beschermingsverzoek, wordt in de bestreden beslissing met reden als volgt geoordeeld:

“In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u geen zicht bood op uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw komst naar België, en uw activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België – een periode die de volledige duur van het Syrisch conflict omhelst.

Dit werd besloten op basis van de volgende motieven:

(11) *Inzake uw identiteit stelde het CGVS vast dat u (a) geen enkel begin van bewijs aangaande uw beweerdidentiteit neerlegde, nu blijkt dat (i) u geen identiteitskaart of legerboekje voorlegde, (ii) u niet vermeld wordt op het familieboekje van uw ouders, en (iii) er geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend aan de neergelegde kopie van een uittreksel van de burgerlijke stand en de kopie van een enkele pagina's uit uw familieboekje; (b) geen bevredigende verklaring kon geven voor het ontbreken van uw identiteitsdocumenten; (c) daarenboven bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd over de documenten die u beweert te hebben gehad; en (d) uw verklaringen niet stroken met de landeninformatie waarover het CGVS beschikt. Bijgevolg oordeelde het CGVS dat het enkel kan concluderen dat u weigerde zicht te bieden op één van de kernelementen van zijn verzoek, namelijk uw identiteit, wat overeenkomstig artikel 48/6, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie vormt voor uw algehele geloofwaardigheid.*

(12) *Vervolgens hechtte het CGVS geen geloof aan uw bewering als zou u tussen 2010 en 2015 in detentie hebben verbleven in de centrale gevangenis van Aleppo, aangezien (a) u geen enkel document neerlegde ter staving van uw beweerd arrestatie, veroordeling, en detentie; (b) u onvoldoende aantoonde dat u wel degelijk een oprechte inspanning heeft geleverd om voornoemde stavingstukken te bekomen; en (c) uw verklaringen aangaande uw arrestatie, veroordeling, en detentie allerm minst samenhangend en aannemelijk zijn. Voorgaande leidde tot de vaststelling dat u geen duidelijkheid schepte over waar u verbleef en wat uw activiteiten waren in de desbetreffende periode (2010-2015).*

(13) *Voorts hechtte het CGVS geen geloof aan uw verklaringen inzake uw legerdienst tijdens de Syrische revolutieaangezien (a) uw kennis over Firqa 4, de brigade waar u zou hebben gediend, zeer gebrekkig is; (b) uw verklaringen over deze brigade niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt; (c) het weinig aannemelijk is dat u als soenniet, ex-gedetineerde, en afkomstig uit rebellengebied uw dienstplicht zou moeten vervullen bij één van de beste getrainde Syrische legereenheden (Khuwat al-Khasa); (d) uw kennis over de eenheid waartoe u behoorde gebrekkig bleek; (e) u weinig doorleefde en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw concreet takenpakket en dagindeling tijdens uw legerdienst; (f) u onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de training die u zou hebben gekregen; en (g) u geen consistente verklaringen aflegde over de plaats waar u gestationeerd was en of u uw wapen al dan niet heeft moeten gebruiken.*

(14) *Uit de vaststellingen inzake uw beweerd militaire dienst leidde het CGVS af dat er evenmin geloof kan wordengehecht aan uw voorgehouden desertie uit het Syrische leger, een vaststelling die verder wordt bevestigd door uw ongeloofwaardige verklaringen over de manier waarop u gedeserteerd zou zijn.*

(15) *Het CGVS vervolgde dat, niettegenstaande uw verklaringen over uw legerdienst en desertie niet geloofwaardig waren, echter niet kon worden uitgesloten dat u gezien de wettelijke bepalingen en het Syrische rekruteringsbeleid, waarbij er sprake is van een verplichte militaire dienst waaraan enkel in zeer specifieke situaties kan worden verzaakt, wel degelijk als rekrut heeft gediend in het Syrische overheidsleger. Evenmin kon volgens de commissaris-generaal worden uitgesloten dat u heeft gediend tijdens het Syrische conflict. De commissaris-generaal vervolgde dat u, door uw gebrek aan medewerking, het echter onmogelijk maakt om hierop enig duidelijk zicht te bieden, terwijl het in wezen om relevante elementen gaat in de zin van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Doordat u geen zicht bood op (het al dan niet vervullen van) uw militaire dienst, de periode waarin u mogelijks in het leger gediend zou hebben (voor of tijdens de Syrische burgeroorlog), en waar u dan gestationeerd was, belet u dat het CGVS een duidelijk zicht kreeg op uw plaatsen van eerder verblijf, uw achtergrond en de activiteiten die u (indien u daadwerkelijk in het leger zou hebben gediend) als dienstplichtige zou hebben verricht.*

(16) *M.b.t. uw verklaringen omtrent Jabhat Al Shamiya oordeelde het CGVS dat gelet op het feit dat u denodige informatie kan verschaffen over die gewapende islamitische groepering, het aannemelijk wordt geacht dat u daadwerkelijk contact heeft gehad met deze groepering. De commissaris-generaal vervolgde dat u echter geen geloofwaardige verklaringen aflegde over het ogenblik dat u in contact kwam met Jabhat Al Shamiya en omtrent de duur van uw verblijf bij en uw concrete activiteiten voor die groepering. Hiermee verzaakte u aan de medewerkingsplicht en belette u andermaal dat het CGVS een duidelijk zicht kreeg op uw plaatsen van eerder verblijf, uw achtergrond, en de activiteiten die u voor uw vertrek uit Syrië zou hebben verricht.*

(17) *Hoewel niet wordt betwist dat u tijdens het conflict in Syrië op een gegeven moment in Sheikh Idriss heeft verbleven, oordeelde het CGVS dat niet voetstoots kan worden aangenomen dat u van 2015 tot uw vertrek uit Syrië in 2019 in Sheikh Idriss zou hebben verbleven.*

(18) *Vervolgens stelde de commissaris-generaal dat er duidelijk indicaties zijn dat u geen zicht wenste te bieden op uw contacten en werkelijke betrokkenheid bij de activiteiten van de gewapende groeperingen die actief zijn in en rond Sheikh Idriss, en dan voornamelijk Feilaq Al Sham, en is het niet aannemelijk dat u niet nauw betrokken was bij (de activiteiten) van één van de groeperingen, aangezien, uit uw verklaringen en uit uw profiel op sociale media bleek dat (a) een groot deel van uw onmiddellijke omgeving lid is/was van Feilaq Al Sham; (b) u contact had met diverse strijders (onder wie dichte familieleden); (c) uzelf de intentie had zich bij hen aan te sluiten; en (d) het niet overtuigt waarom u zich niet uiteindelijk zou hebben aangesloten.*

(19) *Vervolgens hechtte de commissaris-generaal geen geloof aan uw verklaringen omtrent de manier waarop u gewond zou zijn geraakt. Bijgevolg maakte u het voor het CGVS onmogelijk om – rekening houdend met voorgaande bevindingen inzake uw contacten met diverse strijdende partijen in het conflict – vast te stellen of u deze (oorlogs)verwondingen heeft opgelopen als burger, dan wel in de hoedanigheid van (gewapend) lid van een in het conflict betrokken strijdende partij.*

(20) *Daarnaast bleken ook uw overige verklaringen omtrent uw concrete tijdsbesteding in Sheikh Idriss bijzondersummier en vaag.*

Tot slot (11) legde u ook ongeloofwaardige verklaringen af over andere elementen zoals uw huwelijk. De commissaris-generaal besloot dat u de door u aangehaalde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt en u, daar uw verzoek om subsidiaire bescherming overeenkomstig de artikelen 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet gesteund is op uw asielmotieven, evenmin de subsidiaire beschermingsstatus kon worden toegekend.

Daar u geen zicht bood op uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw komst naar België, en uw activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België – een periode die de volledige duur van het Syrisch conflict omhelst, maakte u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In uw eerste verzoek werd omtrent uw identiteit zoals hierboven aangegeven gemotiveerd dat u (a) geen enkel begin van bewijs aangaande uw beweerde identiteit neerlegde, gezien bleek dat (i) u geen identiteitskaart of legerboekje voorlegde, (ii) u niet vermeld wordt op het familieboekje van uw ouders, en (iii) er geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend aan de neergelegde kopie van een uittreksel van de burgerlijke stand en de kopie van een enkele pagina's uit uw familieboekje; (b) u geen bevredigende verklaring kon geven voor het ontbreken van uw identiteitsdocumenten; (c) daarenboven bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd over de documenten die u beweert te hebben gehad; en (d) uw verklaringen niet stroken met de landeninformatie waarover het CGVS beschikt.”

Zodoende kan het in dit verband volstaan te verwijzen naar de eerdere beslissing van het CGVS en het arrest nr. 274 149 van de Raad van 16 juni 2022.

Er wordt hierbij benadrukt dat de Raad niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu. In deze zin kan verzoeker dan ook geenszins gevolgd worden in zoverre hij betoogt dat het verwijzen naar een eerder arrest van de Raad dat op hem betrekking heeft geen correct of dienstig argument zou zijn.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Verzoeker blijft in het kader van zijn huidig volgend verzoek vasthouden aan zijn relaas en verklaringen zoals uiteengezet in zijn eerste

verzoek om internationale bescherming en reikt thans slechts elementen aan die een voortzetting vormen van zijn relaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken. Het gegeven dat verzoeker louter volhardt in zijn eerdere verklaringen die reeds werden beoordeeld en hierop verder bouwt, werpt geen ander licht op deze gedane vaststellingen.

Wat betreft verzoekers huidige verklaringen omtrent zijn identiteitskaart kan de Raad volgende bevindingen bijtreden:

“Bij uw huidige verzoek verklaart u omtrent uw identiteitskaart dat men op het consulaat vertelde dat u een identiteitskaart hebt gehad, maar dat deze inderdaad door de gevangenis van Aleppo in beslag werd genomen (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 17). Dit kan echter niet volstaan om de gebrekkige verklaringen die u in uw eerste verzoek aflegde omtrent dit document te verschonen. U baseert zich hier namelijk op een blote bewering, een eigen verklaring over wat het consulaat u toen zou gezegd hebben, zonder hiervan ook maar enige objectieerbare weerslag over neer te leggen bij het CGVS.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent teniet gedaan, gezien uw huidige verklaringen over waar uw identiteitskaart zich zou bevinden niet overeenkomen met wat u hier bij uw eerste verzoek over verklaarde. Daar stelde u namelijk dat uw Syrische identiteitskaart bij het leger achterbleef (CGVS1, p. 13; CGVS 3, p. 58), in plaats van dat deze in beslag werd genomen door de gevangenis van Aleppo.

Daarenboven bleek tijdens uw eerste verzoek dat u geen aannemelijke verklaringen over deze identiteitskaart kon afleggen. Hierover werd toen het volgende gemotiveerd:

“ U stelt dat u uw identiteitskaart pas verkreeg in 2007 of 2008 (CGVS 2, p. 24-25), op zeventien- of achttienjarige leeftijd dus, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat personen met de Syrische nationaliteit vanaf veertien jaar over een identiteitskaart moeten beschikken. Vanaf de dag dat een burger deze leeftijd bereikt moet hij of zij binnen het jaar een persoonlijke identiteitskaart aanvragen. Daar u verklaart dat u in mei 1990 geboren bent (Verklaring DVZ, vraag 4; CGVS 1, p. 6, mail 12.09.2020), was u vanaf mei 2005 verplicht om een Syrische identiteitskaart op zak te hebben. Hierop gewezen, zegt u dat u altijd een uittreksel van de burgerlijke stand gebruikte. U herhaalt dat u uw identiteitskaart pas in 2007 of 2008 afhaalde. Gevraagd waarom u uw identiteitskaart niet vroeger afhaalde, herhaalt u dat u genoeg had aan een uittreksel van de burgerlijke stand (CGVS 2, p. 25). U gewezen op het feit dat u verplicht was om vanaf 14 jaar een identiteitskaart te hebben, bevestigt u dat u dat op die leeftijd moet aanvragen, maar dat u niet gedaan heeft. U stelt verder uitdrukkelijk dat het “vroeger in de tijd van het regime” niet verplicht was, en houdt vol dat het volstond om in het bezit te zijn van een attest van de burgerlijke stand “dat is afgeleverd door de regering zelf” (CGVS 3, p. 58). Uw verklaringen zijn evenwel in strijd met de beschikbare landeninformatie aangaande de regelgeving die toen van kracht was (en nog steeds is). Hieruit blijkt onmiskenbaar dat het voor Syrische burgers ouder dan 14 jaar wel degelijk verplicht is om een identiteitskaart bij zich te hebben, en dat, niettegenstaande het niet bij zich dragen van de identiteitskaart over het algemeen niet bestraft werd, het wel kon leiden tot nader onderzoek. Een individueel uittreksel kan weliswaar dienen als een tijdelijke vervanging voor een beschadigde of verloren identiteitskaart, maar nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het document kan gebruikt worden om (gedurende 2 à 3 jaar) aan voornoemde verplichting te ontkomen. Bovendien blijkt dat de identiteitskaart een belangrijke rol speelt in het dagelijks leven van Syriërs. Een Syrische burger dient het document vooreerst in zijn bezit te hebben om zich te kunnen identificeren. Met een identiteitskaart verkrijgt een Syriër verder toegang tot bijvoorbeeld gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, bankzaken, enz. De kaart is ook een vereiste om te kunnen deelnemen aan schoolexamens en universitair onderwijs. Dat u, die verklaart tot 2009 naar de middelbare school ging, dan geen identiteitskaart nodig zou hebben gehad om deel te nemen aan uw examens en zich eenvoudigweg met een uittreksel van de burgerlijke stand kon inschrijven in een school te Aleppo alwaar u uw laatste drie schooljaren doorbracht (CGVS 2, p. 9-11), kan niet overtuigen.”

Uw huidige verklaringen omtrent uw identiteitskaart kunnen allerminst volstaan om bovenstaande vaststellingen te wijzigen, integendeel.”

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen doch kan hiermee geenszins bovenstaande omstandige motieven ombuigen.

Waar verzoeker meent dat het CGVS heeft nagelaten contact op te nemen het consulaat of de ambassade om de echtheid van de documenten na te vragen, moet erop gewezen worden dat het niet de taak van de commissaris-generaal is, noch van de Raad, de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker om internationale bescherming op te vullen. Immers, de bewijslast berust in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas.

De Raad herinnert eraan dat de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal pas volgt nadat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoeker is gelegd. Deze samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker

om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen. In casu moet worden vastgesteld dat uit het administratief dossier duidelijk is gebleken dat de commissaris-generaal een degelijk onderzoek heeft gevoerd naar de verklaringen en elementen, aangebracht door verzoeker, met betrekking tot zijn beweerdde problemen en profiel, en waar nodig getoetst aan objectieve informatie. Verzoeker heeft echter geen overtuigende aannemelijke verklaringen afgelegd met betrekking tot zijn beweerdde problemen, profiel en laatste verblijfplaatsen.

Inzake verzoekers verklaring dat zijn paternale neef en andere familieleden in Syrië zouden zijn verdwenen, waaronder zijn schoonbroer, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt:

“Uit uw verklaringen hieromtrent kan echter geen enkel rechtstreeks verband afgeleid worden met enig persoonlijk risico op vervolging of het lijden op ernstige schade dat u in Syrië zou kunnen lopen. U verklaart nergens om welke reden deze personen verdwenen. Ook deze elementen kunnen daarom niet volstaan in uw hoofde aanleiding te geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Bovendien beperkt u zich ook hier tot een blote bewering die u geenszins staft met enige concrete indicaties.”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer blijven deze pertinente motieven overeind.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, wordt in de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk rekening gehouden met de neergelegde stukken waarbij ook wordt ingegaan op verzoekers betoog een deserteur te zijn:

“U legt tijdens uw huidig verzoek wel een aantal andere documenten neer die uw identiteit zouden moeten ondersteunen, nl. een uittreksel van de burgerlijke stand, een paspoort, aanvraag tot consulaire registratie en een aanvraag tot regularisatie (zie administratief dossier, groene map). U verklaart dat u het uittreksel van de burgerlijke stand via uw familie in Syrië verkreeg en het paspoort tegen betaling zou verkregen hebben (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 19). Dit doet dus vermoeden dat deze documenten louter werden opgesteld met het oog op uw verzoek om internationale bescherming, wat de bewijswaarde van deze documenten aantast. Bovendien moet opgemerkt worden dat zelfs moest er enige bewijswaarde gehecht worden aan bovenstaande documenten, zij niet bij machte zijn uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Hierdoor kunnen ook deze documenten niet afdoende geacht worden om in uw hoofde te kunnen overgaan tot de toekenning van internationale bescherming.

In uw huidig verzoek verklaart u verder dat de ambassade zou geconstateerd hebben dat u een deserteur bent en u een procedure voor regularisatie voorstelde. U herhaalde het Syrische leger te vrezen omdat u deserteur bent (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 17-20).

Bij uw vorige verzoek werd reeds geen geloof gehecht aan uw legerdienst en daaruit voortvloeiende desertie aangezien (a) uw kennis over Firqa 4, de brigade waar u zou hebben gediend, zeer gebrekkig is; (b) uw verklaringen over deze brigade niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt; (c) het weinig aannemelijk is dat u als soenniet, ex-gedetineerde, en afkomstig uit rebellengebied uw dienstplicht zou moeten vervullen bij één van de beste getrainde Syrische legereenheden (Khuwat al-Khasa); (d) uw kennis over de eenheid waartoe hij behoorde gebrekkig bleek; (e) u weinig doorleefde en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw concreet takenpakket en dagindeling tijdens uw legerdienst; (f) u onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de training die u zou hebben gekregen; en (g) u geen consistente verklaringen aflegde over de plaats waar u gestationeerd was en of u uw wapen al dan niet heeft moeten gebruiken.

(4) Uit de vaststellingen inzake uw beweerdde militaire dienst leidde het CGVS af dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden desertie uit het Syrische leger, een vaststelling die verder wordt bevestigd door uw ongeloofwaardige verklaringen over de manier waarop u gedeserteerd zou zijn. Bovenstaande motivering werd bevestigd door de RVV. U diende geen cassatieberoep in. Het louter herhalen van het feit dat u gezien zou worden als deserteur tijdens uw huidige verzoek, is dan ook niet bij machte bovenstaande beoordeling te wijzigen.

Ook de aanvraag tot regularisatie die u in dit verband aanhaalt (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 19) en neerlegt (zie administratief dossier, groene map) kan hier een ander licht op werpen. Dit betreft namelijk een template die met de hand werd ingevuld en geen enkele garanties van authenticiteit bevat. Er werd geen foto toegevoegd op de daarvoor bestemde plaats, en nergens zijn enige stempels of andere garanties te vinden die de authenticiteit van het document kunnen waarborgen. Een dergelijk document kan dan ook door iedereen, met gelijk welk doeleinde ingevuld of opgesteld zijn. Bovendien geeft dit document aan dat het Syrisch regime u de mogelijkheid zou geven tot regularisatie. Hierdoor kan dus niet aangenomen worden dat u sowieso vervolging riskeert door het regime, en kan u hieraan ontlopen door deze procedure te doorlopen. Dat u dit niet deed omdat dit veel geld kost, kan niet volstaan

om hier aan voorbij te gaan (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 19). Bovendien vinden uw verklaringen over de boetes die u zou moeten betalen omwille van uw desertie (8000 EUR) en omwille van het ontvreemden van een wapen van het Syrisch leger (4800 EUR) geen enkele weerslag in het document dat u hierover voorlegt (zie administratief dossier, groene map).

Over bovenstaande documenten moet bovendien volgende passage uit het arrest van uw eerste verzoek herhaald worden:

“Vooreerst stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal middels de verweernota als stuk 2 een “algemeen ambtsbericht Syrië, juni 2021”, voegt waarin onder “2.2.4. Documentenfraude” staat wat volgt: “Falsificatie van documenten vindt in Syrië op verschillende wijzen plaats; Een vertrouwelijke bron geeft de volgende vormen van in Syrië voorkomende documentfraude: het ongeautoriseerd maken of afgeven van documenten; het ongeautoriseerd wijzigen van legaal afgegeven documenten; vervalste echte documenten; documenten die zijn verkregen zonder gebruik te maken van de juiste juridische en administratieve procedures; gebruik maken van de identiteit van iemand anders.” De Raad stelt vast dat verzoeker geen andersluidende informatie bijbrengt die voorgaande informatie van de commissaris-generaal, dat de falsificatie van documenten in Syrië op verschillende wijzen plaatsvindt en daardoor slechts beperkte bewijswaarde hebben, weerlegt. Gelet op die informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat de bewijswaarde van de stukken toegevoegd aan het verzoekschrift en bij de aanvullende nota zeer gering, dan wel onbestaande is, zijn zij niet van die aard om de zeer uitbreide motieven uit de bestreden beslissing om te buigen.”

En:

“De overige documenten die u voorlegt zijn evenmin bij machte de beoordeling van het CGVS te wijzigen. De verblijfskaarten van derden die u voorlegt vertonen een gesolliciteerd karakter en kunnen niet voldoen om uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Nog legt u een verklaring van uw advocaat neer. Hierin wordt aangegeven dat u ter staving van uw identiteit de volgende stukken neerlegde: een uittrekstel van de burgerlijke stand, gezinsboekje en de identiteitskaarten van uw ouders. Omtrent deze documenten moet gezegd worden dat hierboven reeds gemotiveerd werd rond het uittreksel van de burgerlijke stand. Over het gezinsboekje dat wordt aangehaald is niet duidelijk of dit over uw eigen gezinsboekje gaat of dat van uw ouders, het boekje zelf is ook nergens te vinden in de documenten die u voorlegt in het kader van uw huidige verzoek. Over het gezinsboekje van uw ouders werd reeds gemotiveerd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Dit document is aldus niet nieuw en kan ook hier niets veranderen aan de beoordeling van het CGVS. Over de identiteitskaarten van uw ouders moet aangegeven worden dat ook deze documenten nergens terug te vinden zijn in wat u voorlegt in het kader van uw tweede verzoek. Hierdoor kunnen ook zij allesbehalve bij machte zijn de beoordeling van het CGVS om te buigen. Bovendien kunnen dergelijke documenten zich enkel uitspreken over de identiteit van uw ouders en zeggen zij niets over uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Nog wordt door uw advocaat uw schoolrapport en een afschrift van uw strafblad aangehaald. Ook over deze documenten moet aangegeven worden dat zij reeds werden voorgelegd en besproken in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Deze documenten zijn aldus niet nieuw en kunnen ook hier niets veranderen aan de beoordeling van het CGVS. Nog vermeldt uw advocaat uw Syrische geboorteakte, documenten in verband met uw echtgenote en de enveloppe waarmee uw documenten u werden verstuurd. Ook deze documenten zijn echter nergens terug te vinden in wat u voorlegt in het kader van uw tweede verzoek. Hierdoor kunnen zij allesbehalve bij machte zijn de beoordeling van het CGVS om te buigen. Bovendien ziet het CGVS niet in op welke manier dergelijke documenten iets zouden kunnen zeggen over uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Over de elementen die uw advocaat aanhaalt die uw geloofwaardigheid op vlak van nationaliteit en herkomst zouden ondersteunen, moet benadrukt worden dat ook deze elementen reeds besproken werden tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming, en dat zij ook deze keer niet voldoende zijn om de ongeloofwaardigheid ten opzichte van uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Uw advocaat haalt verder aan dat u een poging ondernam tot vrijwillige terugkeer naar Syrië en dat dit niet lukte. Dat u de Syrische ambassade niet kan contacteren om een paspoort te bekomen gezien u door hen gezocht wordt en dat dit uw risico op vervolging of reëel risico op schade bij terugkeer zou bevestigen. Dit komt echter geenszins overeen met uw eigen verklaringen en de documenten die u wel voorlegt, met name uw Syrisch paspoort (dd. 05/09/2022) en aanvraag tot regularisatie. De beweringen die uw advocaat in deze stelt, worden op deze manier dan ook volledig ondergraven. Nog wordt aangegeven dat u wel degelijk pogingen ondernam om documenten voor te leggen, en u daarom geen gebrek aan medewerking ten laste gelegd zou mogen

worden. Het CGVS wijst er hier andermaal op dat de documenten die u voorlegde echter niet afdoende zijn om uw verklaringen over uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen. Hierdoor zijn zij ook niet bij machte uw gebrek aan medewerking op vlak van deze elementen, die doorslaggeven zijn bij de toekenning van internationale bescherming, te verschonen. Uw advocaat vermeldt daarnaast nog dat u zou lijden aan medische en psychische problemen. Ook hierover werd hierboven reeds gemotiveerd om welke reden deze elementen ook niet afdoende zijn om in uw hoofde te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Nog vermeldt uw advocaat dat hier aankwam met vier neven die reeds internationale bescherming verkregen in België. U zou ook een familie verklaring toegevoegd hebben volgens uw advocaat, hoewel ook dit document nergens te vinden is in hetgeen u ter ondersteuning van uw huidige verzoek voorlegt. Alleszins, het feit dat zij uw neven zouden zijn, uit dezelfde regio afkomstig zouden zijn, zegt nog steeds niets over uw profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor uw komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen.”

Gelet op voorgaande uitgebreide motivering kan verzoeker geenszins dienstig opwerpen dat verweerder zou hebben nagelaten afdoende rekening te houden met de bijgebrachte stukken. Verzoeker bekritiseert de (inhoudelijke en vormelijke) beoordeling van de neergelegde stukken doch brengt geenszins valabele argumenten of enige objectieve landeninformatie bij die verweerders vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, kunnen weerleggen.

De door verzoeker aan het verzoekschrift toegevoegde stukken kunnen voorgaande bevindingen niet in een ander daglicht stellen. Zo betwist verzoeker niet dat de uittreksels van de burgerlijke stand, het gezinsboekje, de identiteitskaarten van de ouders, verzoekers schoolrapport en afschrift van zijn strafblad reeds eerder werden neergelegd en stelt de Raad vast dat met deze documenten reeds afdoende rekening werd gehouden.

Inzake de thans bijgebrachte geboorteakte, de enveloppe en documenten aangaande de echtgenote moet dan weer vastgesteld worden dat verzoeker enkel foto's heeft bijgebracht van onvertaalde documenten zodat hier geenszins enige objectieve bewijswaarde aan kan worden gehecht. Bovendien blijft ook hiermee verweerders motivering overeind dat dergelijke documenten geen ander zicht bieden op verzoekers profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor zijn komst naar België en dus in de periode van het Syrisch conflict te ondersteunen.

Waar verzoeker aan het verzoekschrift thans wel een familie verklaring bijvoegt moet de Raad vooreerst aanstippen dat dit slechts een foto van een onvertaald document betreft dat de Raad niet toelaat kennis te nemen van de authenticiteit noch de inhoud ervan. Bovendien kan dit document alsook de bijgebrachte foto's en de verwijzing naar een video die evenwel niet werd bijgebracht aangaande zijn neven geenszins zijn profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor zijn komst naar België aantonen.

Tot slot wijst de Raad erop dat betreffende verzoekers medische en psychologische problemen op goede gronden wordt overwogen:

“Nog geeft u tijdens uw huidig verzoek aan dat u te kampen heeft met medische en psychologische problemen (Verklaring Volgend Verzoek 1924157Z, vraag 1-20). U legt in dit kader verschillende medische attesten en een psychologisch attest neer (zie administratief dossier, groene map).

U legt vooreerst verschillende medische documenten neer omtrent de verwondingen die u zou hebben opgelopen in Syrië (zie administratief dossier, groene map). Een groot aantal van deze documenten werden reeds neergelegd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Deze documenten zijn dus niet nieuw. Bij uw vorig verzoek werd hieromtrent gemotiveerd dat het merendeel van de attesten geen betrekking had op deze verwonding, maar op een cyste en de gevolgen van een val. Uit de attesten, waarin wel gewag wordt gemaakt van uw verwonding in Syrië, kan geen verdere informatie worden afgeleid over de omstandigheden waarin of het tijdstip waarop u deze verwonding zou hebben opgelopen. Deze documenten kunnen aldus uw gebrekkige geloofwaardigheid omtrent de manier waarop u gewond zou geraakt zijn niet herstellen (zie onder). Nergens uit deze documenten kan bovendien afgeleid worden dat u omwille van deze medische problemen niet op een gestandaardiseerde manier zou kunnen deelnemen aan het procedureverloop inzake uw verzoek om internationale bescherming (zie boven).

Daarnaast legt u een attest neer van een psycholoog waaruit blijkt dat u een zelfmoordpoging ondernam ten gevolge van de negatieve beslissing die u ontving en de vraag om de opvangstructuur te verlaten (zie administratief dossier, groene map). Hoewel het CGVS de moeilijke psychologische toestand waarin u zich bevindt, betreurt, kan deze niet volstaan om aan te nemen dat u tijdens uw vorige of tijdens uw huidige verzoek niet in staat was om op gestandaardiseerde manier deel te nemen aan het verloop van de procedure (zie boven) en kan ook dit niet volstaan om aanleiding te geven tot de toekenning van een

internationale beschermingsstatus of om de beoordeling van het CGVS omtrent uw vorige en huidige verzoek te wijzigen.

Daarnaast moet hierover opgemerkt worden dat deze zaken op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Het CGVS wil u hieromtrent wel wijzen op het bestaan van de mogelijkheid tot de machtiging tot verblijf om medische redenen (artikel 9ter). Een aanvraag hiervoor dient door de in België verblijvende vreemdeling rechtstreeks en per aangetekend schrijven bij de Dienst Vreemdelingenzaken te worden ingediend.”

Verzoekers nadruk op zijn medische/psychologische problematiek en de medische stukken die werden toegevoegd aan het verzoekschrift waaruit blijkt dat hij lijdt aan een posttraumatische stressstoornis en chronische pijn waarvoor hij wordt behandeld, kunnen voorgaande omstandige appreciatie niet wijzigen. De Raad beklemtoont dat de neergelegde stukken niet gelden als sluitend bewijs voor verzoekers vrees of voorgehouden problemen nu hieruit geenszins met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kunnen blijken waarin de mentale en fysieke problemen werden opgelopen. Zo dienen de hulpverleners zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt en dit binnen de context van psychologische/psychiatrische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Ook de overige medische stukken vormen geen objectief, sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde aandoeningen werden opgelopen.

Bovendien kan uit deze stukken geenszins verzoekers profiel, hoedanigheid als burger of verblijfplaatsen of activiteiten de afgelopen tien jaar voor zijn komst naar België vastgesteld worden.

Volledigheidshalve wordt omtrent de aangevoerde medische problematiek nog aangestipt dat verzoeker in casu geenszins aantoont dat hij omwille van de aangevoerde medische problemen zou worden onderworpen aan vervolging of een ‘onmenselijke behandeling’ in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat hem op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontczegd of opzettelijk worden geweigerd.

Samen met de commissaris-generaal benadrukt de Raad ten slotte dat voor de beoordeling van zijn medische problemen verzoeker gebruik dient te maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.5. Waar verzoeker wijst op de veiligheidssituatie in Syrië wordt inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Er dient in dit verband benadrukt te worden dat reeds in het kader van verzoekers eerder beschermingsverzoek werd aangegeven dat inzake de beoordeling van het risico op ernstige schade omwille van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, het burger-zijn één van de constitutieve elementen is om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Omwille van verzoekers gebrek aan medewerking bestaan er evenwel in zijn hoofde gegronde twijfels inzake zijn voorgehouden profiel, waardoor het onmogelijk wordt te beoordelen of hij al dan niet een burger is. Bijgevolg kan de subsidiaire beschermingsstatus hem op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet evenmin worden toegekend. Uit wat supra werd uiteengezet blijkt dat de twijfels omtrent verzoekers voorgehouden profiel, omwille van zijn vage en onduidelijke verklaringen, ertoe leiden dat zijn profiel niet te bepalen is en hij aldus geen zicht biedt op het feit of hij wel degelijk beschouwd kan worden als burger, zijnde een noodzakelijke voorwaarde om te vallen onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hierbij merkt de Raad op dat het gegeven dat verzoekers profiel niet vast te stellen is, uitsluitend te wijten is aan zijn persoonlijk gedrag.

De aldus door verzoeker zelf veroorzaakte twijfel en onduidelijkheid kan er niet toe leiden dat hij, naar analogie met artikel 50 van het eerste aanvullend Protocol van 8 juni 1977 bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 betreffende de behandeling van slachtoffers van internationale gewapende conflicten, beschouwd wordt als burger. Verzoeker dient, vooraleer hem, naar analogie met voormeld Protocol, het voordeel van de twijfel kan worden toegekend en hij als ‘burger’ kan worden beschouwd, te hebben voldaan aan de medewerkingsplicht door het afleggen van geloofwaardige verklaringen teneinde de ter zake bevoegde instanties toe te laten zich een beeld te vormen van zijn maatschappelijke positie en de eventueel daaruit voortvloeiende nood aan bescherming. Door het persoonlijk gedrag van verzoeker is het onmogelijk een correcte inschatting te maken van zijn positie in zijn land van herkomst en bijgevolg onmogelijk te beoordelen of hij (i) al dan niet een burger is; (ii) gelet op zijn activiteiten al dan niet valt

onder de toepassing van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet; (iii) al dan niet beroep kan doen op beschermingsmogelijkheden en (iv) al dan niet een reëel risico loopt. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen elementen aan die op voorgaande beoordeling een ander licht kunnen werpen, nu hij zich ertoe beperkt te verwijzen naar het gewapend conflict in Syrië en zijn eerdere verklaringen en de bijgebrachte elementen te benadrukken zonder in te gaan op zijn eigen profiel.

2.3.6. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.7. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.8. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.9. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier. Evenmin blijkt in casu een schending van het evenredigheidsbeginsel.

2.3.12. Met betrekking tot het betoog dat verzoeker niet opnieuw gehoord werd in het kader van zijn voorliggend volgend beschermingsverzoek, moet vooreerst opgemerkt worden dat in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming de commissaris-generaal niet verplicht is om een persoonlijk onderhoud te organiseren, dit in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer : (...) de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.”*

De beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet aldus tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal

Daarenboven moet nog vastgesteld worden dat in het verzoekschrift geen enkel valabel element wordt bijgebracht dat verzoeker zou hebben aangevoerd indien hij op het Commissariaat-generaal een persoonlijk onderhoud had gehad en dat zou hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de procedure, met name het al dan niet ontvankelijk verklaren van zijn tweede verzoek om internationale bescherming, te meer de Raad thans rekening heeft gehouden met de in het verzoekschrift bijgebrachte elementen. Voorts dient erop gewezen dat verzoeker bij de DVZ de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (eerste volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen.

2.3.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te

stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de DVZ de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft het (eerste volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal onzorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend drieëntwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU